

בעזרת השם יתברך

סדר

קטורת

לצרה שלא תבוא רחמנא ליצלן

מיוסד ומקובל ע"פ איש אלקי מרן אברהם יהושע העשיל זצוק"ל מאפטא, וזה לשונו הקדוש: להדפיס סדר קטורת עם הכוונות מוגה ע"פ כתבי האר"י הקדוש זלה"ה. ושאר ענינים המסוגלים למנוע כל מחלה ר"ל, וה' הטוב ישמע שוועתם וימלא בטוב משאלותם ויהיה שלום בחילם שלוה בארמנותם, אמן.

ונרפס זה זמן כביר ע"פ ציווי זלה"ה, וכאשר ספו צוה כ"ק אדמו"ר צי"ע ממאגלניצא זצוק"ל זי"ע להדפיס מחדש, ואמר בפיו הקדוש שהוא לשמירה מעולה שיחיה ספר זה בבית יהודי.

והובא מחדש לבית הדפוס בפקודת אדמו"ר הגאון ה"ה רשכב"ה וכו' כקש"ת מוהר"ר יחזקאל שרגא האלברשטאם זצלה"ה משינאווא יצ"ו.

ועתה יו"ל ע"י מכון מתוק מדבש
פעיה"ק ירושלים תובב"א
שנת תש"פ לפ"ק

סוד אמירת פרשת הקטרת

זה לשון הרב הקדוש מוהר"ר חיים ויטאל ז"ע בספרו שער הכוונות (דף יג טור ד) בשם מורו רבינו האר"י הקדוש ז"ע: אמר לי מורי זכרונו לברכה לזמן המגפה בר מינן וזה עניינו, כבר הודעתוך כי כל הנשמות של בני אדם הם ממה שמתברר מן ז' מלכי אדום דמיתו, וזה סוד אומרים ז"ל כל ישראל בני מלכים הם וכאשר בתוך הברורים יש קצת פסולת שלא הוברר זה הפסולת נעשה ארס וסם המות הממית לאדם בזמן המגפה, והוא סוד פסוק ידבק ד' בך את הדבר.

והענין הוא כי אותם הקליפות שיש באותם בירורים כזכר הם המכים ונוגפים לאדם בזמן המגפה, ואחר שהכו אותו אינם נפרדים ממנו ותמיד דבוקים עמו ומקיפין אותו מכל סביבותיו שיעור כמה אמות, ולא עוד אלא אפילו באותה השכונה שעומד שם המוכה או אפילו איזה כלי ומלבוש שלו צריך להתרחק ממנו, וכל ההולך ומתדבק שם הוא מתדבק באותם הקליפות הנזכר ויכול להנזק.

וזהו טעם שבשאר החולאים והמכות שבפרשת כי תבוא לא כתב בהו ידבק כמו בענין הדבר והמגפה, לפי שבשאר החולאים אין הקליפות ההם מתדבקים שם, מזה שאין כן במכת הדבר והמגפה שהיא מבחינת קליפות הברורים הנזכר, הם דבוקים בו ובמלבושיו ובשכונתו ובכל כליו, וכבר הודעתוך בענין פטום הקטרת כי אותם י"א סממני הקטרת הם מה שנשאר בתוך הקליפות שלא יכלו להתברר, והם י"א אורות שבקדושה המחיים את הקליפות, וכאשר יעלו למעלה יסתלקו מתוך הקליפות וישארו בלתי חיות וימותו, ואינן מזיקים.

וזה הוא סוד הנזכר בזהר פרשת וירא במדרש הנעלם שטוב לומר פטום הקטרת בזמן המגפה, וכן מצינו במגפת עדת קרה שנעצרה על ידי הקטרת שהקטיר אהרן, ולכן טוב מאד בזמן המגפה בר מינן שבעת אומרו פטום הקטרת בתפלת שחרית ומנחה יכוין בה באותה כונה האמורה למעלה בסדר הקטורת.

וגם כן כאשר האדם קם אחר הצות לילה לעסוק בתורה אחר שיאמר תיקון הצות ככתוב במקומו, אחר כך יאמר פטום הקטורת בכונה ההיא, לפי שאחר הצות נכנעת ממשלת הקליפה, ובפרט אם יתחברו י' אנשים יראי ה' ויקראו סדר פטום הקטורת יחד בכונה הנזכר יעשה רושם גדול למעלה אם יהיה אחר הצות לילה כזכור.

אזהרה

אין לבטא שמות הקודש בפה, כי אם יכוין בהם במחשבה בלבד.

ומי שאינו בקי בטיב הכוונות, יאמר המאמרים והפסוקים כפשוטן וירא מלגשת אל הקודש לכוין הכוונות, ויכלול עצמו עם כל הצדיקים המכוונים ויעלה לרצון לפני אדון כל.

סדר אמירת קמורת להאריו"ל

סדר סמני הקמורת

קח לך פמים, הרי שנים כמ"ש חכמינו זכרונם לזכרה צגמרא (צמסכת כרימות דף ו' ע"ב), והם תפארת וציון. נטף ושחלת וחלבנה, הם סוד הוד יסוד ומלכות, והרי הם ה' תחמות, ויען שהנינוך האחרון צממלכות הוא נינוך קדושה נקודה קטנה ומועטת מאד יותר מכולם, ולכן הקליפה גוצרת צמקוס הוא לכך החלצנה ריחה רע, עם היותה צכל י"א סממני הקמורת דקדושה כנוכר. פמים הם ה' סמים אחרים והוא כמ"ש חכמינו זכרונם לזכרה צגמרא (שס), והם ה' ספירות עליונות כסדרן והם כתר וחכמה בינה וחסד גבורה, ולבונה זכה הוא סוד אור המקיף לכולם, ולהיותו אור מקיף צמנוך ואינו מוגבל מוך הקליפות לכן נקרא זכה, מה שאין כן צאור פנימי המוגבל צמוך הקליפות כי איננו נקרא זך כמוהו.

אֶתֶּה הוּא יסוד או"א (יאההויהה) יֵהוָאֲדֵי יאהריונה ארון הכל הית הית ויהיה

אֶלְהֵינוּ תתן ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם יסוד וזין יאהריונה יֵהוָאֲדֵי

אֲבוֹתֵינוּ ת"ת כולל ג' קוים לַפְּנֵיךָ אֶת קְטָרֵת הַסַּמִּים. בְּזִמְן

שְׁבִיית הַמִּקְדָּשׁ הָיְתָה קָיָם. פֶּאֶשֶׁר צְוִית אֹתָם עַל יַד

מִשֶּׁה גְּבִיאָךְ. כִּפְתֹּב בְּתוֹרֶתְךָ :

ויכוין פמים צאי"ק צכ"ר מתקו, מ"ו הוא מלוי ע"ב יוד הי ויו הי, ות"ק הוא רצוע מלוי קס"א אלף אלף הי אלף הי יוד אלף הי יוד הי:

ויכוין על נטף שהוא צא"ת צ"ש ט"צו צניקוד לך ואות ראשונה של פמים, שהוא ג"כ ניקוד אות ראשונה ואות אחרונה של לבונה ואות ראשונה של זכה.

ויכוין עוד ושחלת צא"ל צ"מ שהוא פיקאב שהוא ניקוד ח' של ושחלת וניקוד לך וניקוד פמים.

פסוק זה יאמר ג' פעמים ביורש, כזה

וַיֹּאמֶר יֵהוָאֲדֵי יאהריונה ארון הכל הית הית ויהיה אֶל-

מִשֶּׁה קו"ח-לך סַמִּים תפארת ציון

צָטָף (ט"צו) וּשְׁחֵלֶת (פיקאב) יוד

וּחְלָבֹנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זָכָה בַד כתר וחכמה בינה וחסד גבורה מקיף מלכות:

בְּבַד יֵהִיָּה :

ואח"כ יאמר ג' פעמים למפרע, כזה

יֵהִיָּה בְּבַד בַד זָכָה וּלְבֹנָה סַמִּים

וּחְלָבֹנָה וּשְׁחֵלֶת צָטָף סַמִּים

לך קו"ח מִשֶּׁה אֶל יֵהוָאֲדֵי יאהריונה

וַיֹּאמֶר : ארון הכל הית הית ויהיה

סדר אמירת כטורת להאריז"ל

ואח"כ יאמר למפרע ממש, דהיינו האותיות ג"כ למפרע ג' פעמים והנקודות הם מן נטף ושחלת וְחִלְפָנָה וְלִכְנָה ותוזרים חלילה עוד הנקודות מן נטף

הִיְהִי יִרְבֵּב רַב הֶכֶז הַזְּבֻלוֹ מִיַּמֶּס הַזְּבֻלוֹ תִלְוֹשֵׁוּ פִטְטָ מִיַּמֶּס כֵּל וְזֶק הַשָּׁמַיִם לֹא הֵי-ו-הֵי רַמְאֵיו :

ואח"כ יכוין בשם זה בְּהַשֵּׁי היוצא מר"ת מעלי שמרי החומות, ומספרו רבוע ע"ב וקס"א, ואח"כ יכוין אותו במילואו מִמֶּם הַא שׁוֹן ומספרו עולה מֶת. ונמתק בניקודו [של מות שהוא קמ"ץ וסגול] שעולה [מ"ו כמספר מילוי] ע"ב [כזה יוד הי ויו הי], וכשימשוך לו א' מתיקון ואמת שבפני אריך אנפין מהפכו ממוֹת לואמת, וזה טוב לסלק המות מכל חולה.

אחר כך יכוין השם הב' דאנא בכח והוא קָרַע שֵׁטָן [ויכוין השם] בא"ת ב"ש מהופך [ר"ל השם השני קודם הראשון, כזה] בְּנִטְ דָּגָן, ואח"כ בשם מִטְטָרוֹן ובא"ת ב"ש יִנְגַפְטָ, אח"כ שם סַגְזִיאל ומספרו ס"ג ב"ן עם הכולל, ואח"כ זֹרֶטְטָמִי והוא מטטרון מהופך.

ואח"כ יכוין בשם יְלִי ובא"ת ב"ש מִכֶּם, ושם כוֹזוֹ ושם טָדָהָד.

ואח"כ [יכוין שם הוי"ה פשוט ובריבוע, ושם מ"ה בריבוע, הכל בניקוד חט"ף קמ"ץ] יְהוֹה יִיְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה, יוֹד, יוֹד הֵא, יוֹד הֵא, יוֹד הֵא וְאוֹ, יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא.

גם יכוין תמיד בשם נְגַף [שעולה קל"ג] גימטריא מילוי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן [כזה יוד הי ויו הי, יוד הי וואו הי, יוד הא וואו הא, יוד הה וו הה, שעולה קכ"ח] עם ד' כוללים והכולל [הרי קל"ג כמספר] נְגַף, והנקודות הם ממוצא האותיות [גו"ן גימ"ל פ"א]. והשם עם הנקודות גימטריא שם טְפֻטְפִיָּה.

ויכוין [שבע תיבות אלו בניקוד ז' הספירות, כזה]

הַפְקָד עֲלֵינוּ רַשִׁיעַ וְשֵׁטָן יַעֲמִיד עִלָּיִם יְמִינוֹ
וְזִמְמֵי לַעַז יַמְעִיזוּ עֵשָׂר וְיִלְעוּ דִקְפָּה

[ויכוין ששה שמות ראשונות דשם ע"ב בניקוד כזה]

וְהוּ יְלִי סִיטָ עֲלֵי מִהֵשׁ לָלָה

וַיִּסַּע מִלְאָף הָאֱלֹהִים תְּקֵף וּבַעַל הַיּוֹסֵף הַהֲלֹף לִפְנֵי מוֹחֲזָה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאֲחֻרֵיהֶם וַיִּסַּע עֲמֹד הַעֲצֹן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמִד מֵאֲחֻרֵיהֶם : וַיֵּבֵא בֵּין מוֹחֲזָה מֵצְרִים וּבֵין מוֹחֲזָה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַעֲצֹן וְהַחֲשֵׁף וַיָּאֵר אֶת-הַלְּלִיָּהּ וְלֹא-קָרַב יְהוָה אֶל-יְהוָה כָּל-הַלְּלִיָּהּ :

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

וַיֵּט מִשֵּׁה אֶת־יָדָיו עַל־הַיָּם וַיִּזְכֹּר יְהוָה וַאֲדַתָּה יֵאָדָר וְהַיָּם יִשְׁמָע
 אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֹזָה כָּל־הַלִּילָה וַיִּשָּׂם אֶת־הַיָּם לְחֹרְבָה
 וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם :

[ואח"כ יאמר פסוקים אלו ובסופם יכוין בשמות היוצאים מר"ת פסוק האחרון]

וַיִּקְרָא מִשֵּׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכּוֹ וקָחוּ
 לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפּוֹחֵיכֶם וּשְׁחֹטוּ הַפֶּסֶחַ : וּלְקוֹחֹתֶם אֲגָדֹת
 אֲזוּב וּטְבֻלֹתֶם בָּדָם אֲשֶׁר־בַּסֶּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל־עֲלֵתֵי
 הַמְּזוּזֹת מִן־הַיָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ
 עַד־בֹּקֶר : וְעִבַר יְהוָה יֵאָדָר וְהַיָּם יִשְׁמָע וְהַיָּם יִשְׁמָע וְהַיָּם יִשְׁמָע
 אֶת־הַיָּם עַל־הַמִּשְׁקוֹף וְעַל עֲלֵתֵי הַמְּזוּזֹת וּפֶסֶחַ יְהוָה יֵאָדָר
 עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יֵתֵן הַמִּשְׁחָוִית לָבֵא אֶל־בֵּיתֶכֶם לְגִגָּף :
 וַיֵּל אִמּוֹ אֵהָע הוֹשֵׁה הוּא יְהוֹי יְהוֹי אֲבִל

[ואח"כ יאמר פסוקים אלו ובסופם יכוין בשמות היוצאים מר"ת פסוק האחרון]

וְשִׁמְרֹתֶם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְחֹק־לֶךְ וּלְבְנֵיךָ עַד־עוֹלָם : וְהָיָה
 כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵתֵן יְהוָה יֵאָדָר וְהַיָּם יִשְׁמָע
 לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וְשִׁמְרֹתֶם אֶת־הַעֲבָדָה הַזֹּאת : וְהָיָה
 כִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מַה הַעֲבָדָה הַזֹּאת לָכֶם : וְאַמַּרְתֶּם
 זָבַח־פֶּסֶחַ הוּא לַיהוָה יֵאָדָר וְהַיָּם יִשְׁמָע אֲשֶׁר פֶּסַח עַל־בֵּיתִי
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּגִגְפוֹ אֶת־בְּמִצְרַיִם וְאַת־בֵּיתִי הֵאֱחִיל
 וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ : וְזֶה הֵלַא פֶּעַב בֵּינָם בְּאֵם וּבָה וְהוּ

ואח"כ יאמר

וְהִסִּיר יְהוָה יֵאָדָר וְהַיָּם יִשְׁמָע מִמֶּנּוּ כָּל־חֲלָי וְכָל־מַדּוּי מִצְרַיִם
 הָרְעִים אֲשֶׁר יִדְעָת לֹא יִשְׁיָמָם בְּרָ וְנִתְּנָם בְּכָל־שִׁטְאָיָה :
 ויכוין בצירוף זה
 וְהָא הוּא סִישׁ יִמֵי רַצְמֵ יֵרֵם הַיָּב וּמַךְ הָהוּ מַרְזֵ מַעֲת רִינֵ כֶסֶם
 לָאֵב וְחִשְׁכ לְרַל יִישׁ וְדֵז כַּעַא לְתֵי מַלְךְ :

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

ואח"כ יאמר עוד פעם

וְהִסִּיר יְהוָה אֶת־יְהוּדֵינוּ ^{יאהרונתו} מִמֶּנּוּ כָּל־זוֹלָתוֹ וְכָל־מִדּוּתוֹ מִצָּרִים ^{אדון הכל} הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ לֹא יִשְׁיִמָּם בָּרַךְ וּנְתַתָּם בְּכָל־שִׁנְאֵיךָ:

ויכוין בצירוף זה

והס ירי הוזה ממך כללז ליו כללמ דוי מצר ימה רעי מאש ריד
עתל איש ימם ברו נתנז סבכ לשנז איך:

אח"כ יאמר

אֲתָה סִתֵּר לִי מִצָּר תִּצְרָנִי. רָצִי פִלְטָ. תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: בְּטוֹחוֹ ^{אדון הכל} בִּיהוָה יִאֲהֲרֵנוּ ^{יהיה הוא ויהיה} עֲלֵי עַד. כִּי בָיָה יְהוָה יְהוּדֵינוּ ^{יאהרונתו} צִוֵּר עוֹלָמִים: יְהוָה יִתֵּן. יְהוָה יִתֵּן. יְהוָה יִתֵּן. יְהוָה יִתֵּן.

יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ויכוין לצירופם ישר והפוך וישר כזה

אמי תיה המו סלה תוע רעו לרז יול מצע צהמ רוו תהי צית
רהן זיי יבה ריו זכה ידי פעב ליר טרך תעא סהת ווע בהמ
ביו זבב יוש סחל לטו הבם:

אח"כ יאמר

אֲתָה סִתֵּר לִי מִצָּר תִּצְרָנִי. רָצִי פִלְטָ. תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: סָלָה
תְּסוּבְּבֵנִי פִלְטָ. רָצִי תִצְרָנִי. מִצָּר לִי סִתֵּר אֲתָה: אֲתָה סִתֵּר
לִי מִצָּר תִּצְרָנִי. רָצִי פִלְטָ. תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה:

ויכוין צירופם [ישר והפוך האותיות והפוך התיבות] כזה

אהס תכלל הסה סית תנס רבב לבב יסנז מתי צטפ רכלל תפס
ציר רנז צרי יית רנז צרר יענז פתי לרמ טעצ תמר סיל בלי
ברס נתת יסר סהא לתת האה:

ואח"כ יאמר

וְעִשִּׂיתָ אֶתְּהָ קְטֹרֶת רִקּוּחַ מְעִשָּׂה רִקּוּחַ מִמְּלֹחַ
טָהוֹר קָדֵשׁ: וְשִׂחֲקֶתָ מִמִּזְבֵּחַ הַדָּק וְנִתְּתָה מִמִּזְבֵּחַ
לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֵד לְךָ שְׂמֵחָה
קָדֵשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר. וְהִקְטִיר עָלָיו

אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטָבֵנו
 אֶת-הַזֹּרֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַזֹּרֹת
 בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה
 יֵאָדָר וְנָהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{הוּא הוּא וְהוּא} לְדֹרֹתֵיכֶם:

אח"כ יאמר פיטום הקטרת, ויכוין בי"א סממני הקטרת שהם עשר ניצוצות הקדושה שבקליפה ועוד ניצוץ א' מקיף להם, ויכוין להעלותם בקדושה וישארו הם מתים

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת פִּיעֹד הוּא סוּד ד' מוֹחִין דַּגְלוֹת שֶׁהִם
 ד' שְׁמוֹת הוּי"ה, וּג' דַּקְטָנוֹת שֶׁהִם לְבוֹשִׁים אֱלֹהִים שֶׁהִם אֱלֹהִיִּים דְּיוֹדִיִּין
 כֹּהֵא אֶלְפָּ לְמוֹד הִי יוֹד מִם, הַנְּקֹטְרִים צִמְחָתָה שֶׁהִם נִה"י דִּלְמָא שְׁנָה אֱהִי"ה
 צִוְדִיִּין צִלְפִּיִּין וְהִי"ן [אֶלְפָּ הִי יוֹד הִי, אֶלְפָּ הִא יוֹד הִא, אֶלְפָּ
 הִה יוֹד הִה] גִּימְטְרִיא מוֹחָתָה, שֶׁהַקְטָרֶת שֶׁהִם הַמוֹחִין מוֹנָחִים צֶה, שְׁלִשׁ
 בַּמְאוֹת גִּימְטְרִיא בַּצִּפּוֹן שֶׁהוּא גִימְטְרִיא ש', וְשְׁלִשִׁים הוּא מִלּוּי הַשִּׁיִּין
 וְשְׁלִשׁ מוֹחָה הִם ד' מוֹחִין דַּגְלוֹת וּג' דַּקְטָנוֹת עִם הַכוֹלֵל מְצִיִּים הָיִי בָּהּ.
 שְׁלִשׁ בַּמְאוֹת מִסְפְּרוֹ אֱלֹהִים דְּיוֹדִיִּין [אֶלְפָּ לְמוֹד הִי יוֹד מִם] דַּקְטָנוֹת
 שֶׁהוּא גִימְטְרִיא שִׁין וְשְׁלִשִׁים הוּא מִלּוּי הַשִּׁיִּין וְוַחְמִשָּׁה הִם ד' מוֹחִין
 דַּגְלוֹת עִם הַכוֹלֵל כְּמִצִּיִּין יְמוֹת הַחֲמִשָּׁה. מְצִיָּה לְכֹל יוֹם. פָּרַס
 בְּשִׁחֲרִית וּפָרַס בֵּין הָעֲרָבִים. וְשְׁלִשָּׁה מְצִיִּים יִתְרִים
 שְׁמִיָּהֶם מְכַזִּים כִּהֵן גָּדוֹל מְכַזִּי וְחֲפָצָיו בְּיוֹם הַכְּפוּרִים.
 וּבַמִּזְזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכְּפוּרִים. וְשׁוֹחֲקָן יָפָה
 יָפָה כִּדִּי שְׁתֵּהָ דַקָּה מִן הַדַּקָּה:

וְאַחֲד עֶשְׂרִי סַמִּיִּים הָיִי בָּהּ. וְאַפְּו הֵן א הַצִּרִי הוּא בְּתַר
 וּמִסְפְּרוֹ אֱלֹהִים צִוְדִיִּין [אֶלְפָּ לְמוֹד הִי יוֹד מִם], ב וְהַצִּפּוֹן הוּא
 יְסוּד שְׁלֵהֲאִיר צו כְּרִין לְקִשְׁרוֹ עִם הַכְּתָר וְהוּא צִימְטְרִיא אֱהִי"ה יְהוָה אֲדָצִי
 שְׁדִי, ג וְהַחֲלָבָנָה הוּא מַלְכוּת וְה' אֲחִיּוֹת מְלַנְנָה הִם ה' גְּצוּרוֹת שְׁכַל

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

אחת כלולה מסוד י"א יריעות שהוא מספר וזה שנראש מיצות והחלצנה,
 ד וְהִלְבֹּנָה הוא סוד אור מקיף מפני שחלצנה שהיא מלכות רימה רע אין
 מספיק אור הכתר להאיר צה ונריך לקשרה עם אור מקיף, לצונה גימטריא
 אדון יחיד, מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים בְּנֵה. ה מור הוא חסד,
 ו וְקִצְיֵה הוא גבורה ומספרו [של קניעה עולה] רע"ה, ר' הוא רצוע
 אלהים [כזה א אל אלהי אלהים], ו [מספר] ע"ה [הוא] ג"פ
 כ"ה מיצות שנסממני הקטרת, ז שִׁבְכַת זָרָה הוא תפארת מתפשטים
 ממנו כשזולת לימין ולשמאל, ח וְכִרְכָּם הוא נצח ומספרו [של כרכס עולה]
 פ"ר סוד ה' גזרות מצפף, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר
 בְּנֵה. ט הַקְשִׁטֹּה הוא חכמה שִׁשִּׁים עָשָׂר. י וְקַלּוּפָה הוא בינה
 וגימטריא [של קלופה עולה] ארך כלול ג' רישין שִׁלְשָׁה. יא וְקִצְמוֹן
 הוא חוד תשִׁעָה. בּוֹרִית פְּרִשִׁינָה תשִׁעָה קבִין. י"ז
 קִפְרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא וְקַבִּין תִּלְתָּא. וְאִם לֹא מִצָּא י"ז
 קִפְרִיסִין מִבֵּיא זָמַר זָמַר וְזָמַר עֲתִיק. מְלוֹז סְדוּמִית רוֹבַע.
 מִעֲלָה עֲשָׂן כָּל עֲשׂוּא. רַבִּי זָתָן הַבְּבִלִי אוֹמֵר. אָף
 כִּפְתַּת הַיְרֵדִין כָּל עֲשׂוּא. וְאִם זָתָן בָּהּ הַבֵּשׂ פְּסָלָה. וְאִם
 זָסַר אֲזַחַת מִכָּל סַמְצִיָּה זָזִיב מִיָּתָה:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצְּרִי אֵינִי אֶקְא שְׂרָף הַצְּוֹטָף
 מִעֲצֵי הַקִּטָּף. בּוֹרִית פְּרִשִׁינָה לָמָּה הִיא בָּאָה. כְּדִי
 לִיפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפָרִין כְּדִי שִׁתְּהָא זָאָה. י"ז קִפְרִיסִין לָמָּה
 הוּא בָּא. כְּדִי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפָרִין כְּדִי שִׁתְּהָא עֲזָה. וְהִלָּא
 מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ. אֶקְא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ
 מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא. רַבִּי זָתָן אוֹמֵר. כִּשְׂהוּא שְׁוֹזָק. אוֹמֵר. הָדֵק הַיֵּטֵב.
 הַיֵּטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפְּה לְבָשָׂמִים. פְּטָמָה

סדר אמירת קטורת להאריז"ל מא

לְחַצְצָאִין. כְּשֶׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וּלְרְבִיעַ לֹא שְׂמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה. זֶה הַכֹּלֵל. אִם כִּמְהֵרָה כְּשֶׁרָה לְחַצְצָאִין. וְאִם חֹסֵר אֵחָז מִכָּל סַמְעִיָה חַיֵּב מִיָּתָה:

תִּנְיָא. בַּר קַפְרָא אָמַר. אֵחָז לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָּאָה שָׁל שְׁיָרִים לְחַצְצָאִין: וְעוֹד תִּנְיָ בַּר קַפְרָא. אִלוּ הָיָה זֹתָן בְּהַ קָרְטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לְעַמֵּד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בְּהַ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה. כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לַיהוָה: אדון הכל
היה הזה ויהיה יאהרונתי

ג"פ יהוואדני אדון הכל
היה הזה ויהיה יאהרונתי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁעָב לָנוּ אֱלֹהֵי תקוף ופעל חיובות
ופעל הכוחות כולם יַעֲקֹב סָלָה: ג"פ יהוואדני

צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: אדון הכל
היה הזה ויהיה יאהרונתי יהוואדני אדון הכל
היה הזה ויהיה יאהרונתי הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲזָנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ:

אֶתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרָנִי. רָצִי פִלְטָה. תִּסּוּבְּבָנִי סָלָה: וְעַרְבָה לַיהוָה אדון הכל
היה הזה ויהיה יאהרונתי מַצֹּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם. כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹצִיּוֹת:

אָנָּה בָּכַח. גְּדֹלַת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צָרוֹךְ: אב"ג ית"ץ
קַבֵּל רַצַּת. עֲמֶךָ שֶׁלְּבָנוּ. טַהֲרָנוּ זֹרָא: קרע שט"ץ
זָא גְבוּר. הוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ. כְּבַבַּת שְׁמַרִם: ג"ד יכ"ש
בְּרַכֵּם טַהֲרֵם. רִחְמֵי צְדָקָתְךָ. תַּמִּיד גְּמִלֵם: בט"ר צת"ג
וְחִסֵּן קְדוּשָׁה. בְּרוּב טוֹבְךָ. זָהֵל עֲדָתְךָ: חק"ב טז"ע
יְחִיד גְּאָה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. וְזַכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ: י"ג פז"ק
שְׂוֹעֲתָנוּ קַבֵּל. וּשְׂמַע צְעָקָתָנוּ. יוֹדַעַתְּ עַל־לִבֹּמוֹת: שק"ו צית
בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

יאמר ג' פעמים, ויכוין שם טַפְטַפִּיָּהּ בניקוד זה, והניקוד גימטריא אלהים

וַיֹּאמֶר מִשֵּׁה אֶל-אֶהָרָן קָח אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְתֵן-עָלֶיהָ
 אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְעִים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה
 אֶל-הָעֵדָה וּכְפַר עֲלֵיהֶם כִּי-יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה
 יֵאָהֲרֶנּוּ אֲדוֹן הַכֹּל הֵיחָד הַזֶּה הַחֹל הַזֶּה: וַיִּקַּח אֶהָרָן כַּאֲשֶׁר | הִבִּיר
 מִשֵּׁה וַיִּרְץ אֶל-תּוֹךְ הַקֹּהֵל וְהִנֵּה הַחֹל הַזֶּה בָּעַם
 וַיִּתֵּן אֶת-הַקְטֹרֶת וּכְפַר עַל-הָעַם: וַיִּעֲמֵד בֵּין-הַמִּטִּים
 וּבֵין הַחַיִּים וַתִּעָצֵר הַמִּגִּפָּה:

אחר כך [פסוק זה ישר והפוך וישר ג' פעמים]

וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָרָה וְאַרְצֵן לַבָּקָר וְחִסְדָּךְ כִּי הָיִיתָ מְשֻׁלָּב
 לִי וּמָזוֹס בְּיוֹם צָר לִי: לִי צָר בְּיוֹם וּמָזוֹס לִי מְשֻׁלָּב
 הָיִיתָ כִּי וְחִסְדָּךְ לַבָּקָר וְאַרְצֵן עֲזָרָה אֲשִׁיר וְאַנִּי: וְאַנִּי
 אֲשִׁיר עֲזָרָה וְאַרְצֵן לַבָּקָר וְחִסְדָּךְ כִּי הָיִיתָ מְשֻׁלָּב לִי
 וּמָזוֹס בְּיוֹם צָר לִי: ע"כ ג"פ

מכאן יאמר ז' פעמים, ויכוין שר"ת וס"ת של פרשה זו הוא וזה, ואחריה יאמר פסוק
 "ה' להושיעני עד בית ה'", ויכוין שר"ת וס"ת של הפסוק הוא יה, ועם זה של
 הפרשה הוא [צירוף] והיה

וַיַּעַשׂ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ זָהָב טָהוֹר מִקִּשָׁה עָשָׂה אֶת-הַמִּזְבֵּחַ
 יִרְכָה וְקָנָה גְבִיעִיהָ כַּפְתָּרִיהָ וּפְרוּחֶיהָ מִמִּנֶּה
 הָיוּ: וְשֵׁשֶׁת קָנִים יֵצְאִים מִצְדֵיהָ שְׁלֹשָׁה | קָנֵי מִזְבֵּחַ
 מִצְדֵּה הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִזְבֵּחַ מִצְדֵּה הַשֵּׁנִי: שְׁלֹשָׁה
 גְבִעִים מִשְׁקָדִים בַּקָּנָה הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרוּחַ וְשְׁלֹשָׁה
 גְבִעִים מִשְׁקָדִים בַּקָּנָה אֶחָד כַּפְתָּר וּפְרוּחַ כֵּן לְשֵׁשֶׁת
 הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִן-הַמִּזְבֵּחַ: וּבַמִּזְבֵּחַ אֲרָבָעָה גְבִעִים

מִשְׁקָדִים כִּפְתָרֶיהָ וּפְרוּחֶיהָ: וּכְפָתֵר תְּחִלַּת שְׁלֵשֵׁי הַקָּלִים
 מִמְנָה וּכְפָתֵר תְּחִלַּת שְׁלֵשֵׁי הַקָּלִים מִמְנָה וּכְפָתֵר תְּחִלַּת שְׁלֵשֵׁי
 הַקָּלִים מִמְנָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּלִים הַיְצְאִים מִמְנָה: כִּפְתָרֵיהֶם
 וּקְצָתָם מִמְנָה הֵיוּ כֹלָה מִקְשָׁה אֲחֻת זָהָב טָהוֹר:
 וַיַּעַשׂ אֶת-צִרְתֶּיהָ שִׁבְעָה וּמִקְלוֹתֶיהָ וּמִזֹּתֹתֶיהָ זָהָב
 טָהוֹר: כִּפֶּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֶתָּה וְאֶת כָּל-כִּלְיֶיהָ:

יְהוָה יִאֲהָרֶנּוּ ^{אֲרוֹן הַכֹּל} ^{הַיָּה הַזֶּה וְהַיָּה} לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִיזוֹתַי נְנַגְּן כָּל-יָמֵי
 חַיֵּינִי עַל-בֵּית יְהוָה ^{יִאֲהָרֶנּוּ} ^{אֲרוֹן הַכֹּל} ^{הַיָּה הַזֶּה וְהַיָּה}: ע"כ ז"פ

אח"כ יהפוך ויקדים הפסוק לפרשה (כדלהלן) גם כן ז' פעמים, ויצא שם יהוה (כסדרה *)

יְהוָה יִאֲהָרֶנּוּ ^{אֲרוֹן הַכֹּל} ^{הַיָּה הַזֶּה וְהַיָּה} לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִיזוֹתַי נְנַגְּן כָּל-יָמֵי
 חַיֵּינִי עַל-בֵּית יְהוָה ^{יִאֲהָרֶנּוּ} ^{אֲרוֹן הַכֹּל} ^{הַיָּה הַזֶּה וְהַיָּה}:

וַיַּעַשׂ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת-הַמִּזְבֵּחַ
 יִרְכָה וּקָנָה גְּבִיעֶיהָ כִּפְתָרֶיהָ וּפְרוּחֶיהָ מִמְנָה הֵיוּ:
 וְשֵׁשֶׁת קָלִים יְצְאִים מִצִּיְהוּהָ שְׁלֹשָׁה | קָלִי מִזְבֵּחַ מִצִּיְהוּהָ

(* הרה"ק מאפטא זי"ע סידר כאן לומר פרשת המנורה כולה ז' פעמים, ובראשו פסוק "ה' להושיעני", הרי הוי"ה ביושר כסדרה. אמנם בשער הכוונות (דף יד ע"א) כתב לומר רק פעם אחת פסוק "ה' להושיעני" ופסוק "זוה מעשה המנורה" וזלה"ק: אח"כ תחזור ותאמר הפ' הזוה: יְהוָה יִאֲהָרֶנּוּ ^{אֲרוֹן הַכֹּל} ^{הַיָּה הַזֶּה וְהַיָּה} לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִיזוֹתַי נְנַגְּן כָּל-יָמֵי חַיֵּינִי עַל-בֵּית יְהוָה ^{יִאֲהָרֶנּוּ} ^{אֲרוֹן הַכֹּל} ^{הַיָּה הַזֶּה וְהַיָּה}: ופסוק א' מפרשת בעלתך: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּזְבֵּחַ מִקְשָׁה זָהָב עַד-יִרְכָה עַד-פְּרוּחֶיהָ מִקְשָׁה הוּא כִּפְתָרֶיהָ אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה ^{יִאֲהָרֶנּוּ} ^{אֲרוֹן הַכֹּל} ^{הַיָּה הַזֶּה וְהַיָּה} אֶת-מִשְׁחָה בֵּן עָשָׂה אֶת-הַמִּזְבֵּחַ: אשר גם ר"ת וס"ת פסוק זה הוא וזה ומפ' "ה' להושיעני" ר"ת וס"ת הוא י"ה הרי הוי"ה א' שלימה, עכ"ל. וכן איתא בכסף הכיפורים.

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

הָאֱלֹהִים וְשִׁלְשָׁה קָנִי מְנֶרֶת מְצִרָה הַשְּׁנַיִ: עֲלֵשָׁה
גְּבֻעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה אֲחֹד כַּפֶּתֶר וּפְרוּחַ וְשִׁלְשָׁה
גְּבֻעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה אֲחֹד כַּפֶּתֶר וּפְרוּחַ כֵּן לְשֵׁשֶׁת
הַקָּנִים הַיְצְאִים מִן-הַמְנֶרֶה: וּבַמְנֶרֶה אֲרַבְעָה גְּבֻעִים
מִשְׁקָדִים כַּפֶּתֶרִיָּה וּפְרוּחִיָּה: וְכַפֶּתֶר תְּנוּת שְׁנַיִ הַקָּנִים
מִמְנֶה וְכַפֶּתֶר תְּנוּת שְׁנַיִ הַקָּנִים מִמְנֶה וְכַפֶּתֶר
תְּנוּת-שְׁנַיִ הַקָּנִים מִמְנֶה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיְצְאִים מִמְנֶה:
כַּפֶּתֶרִיָּהּ וּקְנָתָם מִמְנֶה הֵיוּ כִּלְהַ מִּקְשָׁה אֲחֹת זָהָב
טָהוֹר: וַיַּעַשׂ אֶת-צִרְתֵּיהָ עֲלֵבָעָה וּמִלְקוּחִיהָ וּמִזֹּתֶתֶיהָ
זָהָב טָהוֹר: כֶּפֶר זָהָב טָהוֹר עֲשֵׂה אֶתָּה וְאֵת
כָּל-כִּלְיָהּ: ע"כ ז"פ

אח"כ יאמר מזמור "אלקים יחננו" בצורת מנורה, ויכוין ר"ת ג' פסוקים הימניים אלי,
וס"ת הכם גימטריא אדני.

הרי כל השמות מן המזמור הזה הם כמספר קול יה אהיה אדני. ור"ת כל הז'
פסוקים הם אלי ייאי גימטריא ע"ב.

וצריך לכוין בכל יום לפסוק אחד מזה המזמור שגובר בזה היום, ר"ל ביום ראשון פסוק
אלהים יחננו וגו', ביום שני פסוק לדעת וגו', וכן על זה הדרך בשאר ימי השבוע.

ר"ת ג' פסוקים השמאליים הוא יאי גימטריא אהיה, וס"ת מוץ גימטריא קול.

כל האותיות של זה המזמור הם רי"ו נגד רי"ו דשם ע"ב, וע"ב רי"ו גימטריא רפ"ו.
לפיכך יכוין בדי' ע"ב הידועים לתקנם, כזה יוד הי ויו הי, יוד הי ואו הי, יוד
הי ואו הי, יהוה יוד הא ואו הא, י יה יהו יהוה.

גם יכוין קול יה אהיה אדני מספרם עם הכולל גימטריא רז"ל.

ר"ת ג' פסוקים אלו הוא יא"י ג'
 אהי"ה וס"ת מו"ץ גימטריא קול.
 כל האותיות של זה המזמור הם
 רי"ו נגד רי"ו דשם ע"ב. וע"ב רי"ו
 גי' רפ"ה. לפיכך יכוין בד' ע"ב
 הידועים לתקנם:
 גם יכוין קול יה אהיה אדני
 מספרם עם הכולל גי' רחל:

ר"ת ג' פסוקים אלו הוא אל"י
 וס"ת הכ"ם גימ' אדני.
 הרי כל השמות מן המזמור הזה
 הם כמספר קול יה אהיה אדני.
 ור"ת כל הז' פסוקים הם אל"י
 ייא"י גימטריא ע"ב.
 וצריך לכוין בכל יום לפסוק אחד
 מזה המזמור שנוצר בזה היום:

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

אח"כ יאמר ג' פעמים [פסוק דלהלן], ויכוין בשם זְעוּרִירוֹן היוצא ממנו [מתיבות כן עשו קחו מזמרת בכליכם והורידו מנחה].

עוד יכוין לשם זְעֵדְזֵלְבֵשֵׁי היוצא ג"כ מפסוק זה [מתיבות צרי רבש נכאת ולט בַטְנִים ושְקָדִים] והניקוד הוא כמו שנקוד במקרא, ומספרו הוא שְדִי וקס"א [כזה אֵלֶּךָ הִי יוֹד הִי] עם עשר אותיות והכולל.

(וי"א שיכוין בשם זְעֵדְזֵלְבֵשֵׁי ובשמות פָּנְמִכְאָר קָהֶסְמֶזֶת, שהם האותיות הקודמות של השם הנ"ל והאותיות המאוחרות של השם הנ"ל).

עוד יכוין לשם רוט"א היוצא ג"כ מפסוק זה [מתיבות צרי ומעט נכאת]

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם-כֵּן | אֶפְוֵא זֹאת לַעֲשׂוֹ קוֹחִי
מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכַלְיֶכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִזְנוּחָה מְעֵט
צָרִי וּמְעֵט דְּרִבֶּשׁ נְכָאת וְלֹט בְּטָנִים וּשְׁקָדִים:

ואח"כ יאמר ז' פעמים ויהי נועם נגד ז' אותיות אהיה יהו ויוצאין מהם ז' שמות מרגלאן, שהם יְהוָה, יְהוָה, מִצְפָּן, יְה אֱדֹנִי, אֵל אֱלֹהִים, מִצְפָּן, ויש בו ק"ל תיבות עם כפילות פסוק אחרון, כמספר סמא"ל להכניע כחו וגבורתו

אהיה יהו

וַיְהִי זַעֲמִים ויהי גימטריא אל שהוא י"א דאהיה ליודי"ן, ועוד ויה אומיות יהו, וי של ויהי עם נעם היא נעם גימטריא אֵלֶּךָ הִי יוֹד הִי עַם י האומיות הרי אהיה יהו, יְהוָה-יְהוָה אהיה יהו הכל היה הוה ויהי אֱלֹהֵינוּ תקוף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם יהו"ה גימטריא מילוי ב"ן וד ה ו ה. אלהינו גימטריא ג' מילואים דע"ג ס"ג מ"ה וד י יו י, וד י או י, וד א או א, עֲלֵינוּ גימטריא רבוע ס"ג יוד, יוד ה, יוד ה, יוד ה ואו ה.

וּבְמַעֲשֵׂיהָ גימטריא ת"ך שהוא אל זא"ת ז"ש, והוא מספר י פעמים מ"ג דמ"ה שצ"י ספירות דיצירה,

יהוה, יוד הא ואו הא, יוד ואו דלת, הא אֵלֶּךָ, ואו אֵלֶּךָ ואו, הא אֵלֶּךָ, יְדֵינוּ גימטריא יה אֱדֹנִי כּוֹנֵנָה [אומיות כונן] גימטריא רבוע אֱדֹנִי, א אֵל אֱדֹנִי אֱדֹנִי, ור"ת ידנו כוננה גימטריא ל', הס ל' פעמים י"ד שצ"י פעמים מ"ג הנ"ל [שיש בכל מ"ג אומיות ג"פ י"ד אומיות הרי ל'], עֲלֵינוּ גימטריא רבוע ס"ג.

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

מז

וּבִמְעֻשָׁיהָ [אותיות] ועש של ומעשה הם אותיות עשו, ונשאר [אותיות]
 מ"ה, ועי"ו נמתק [עשו] צמספרו, שהוא גימטריא רצוע ע"ב, כזה
 יוד, יוד, הי, יוד, הי ויו, יוד, הי ויו הי] גימטריא קפ"ד, ועס י
 אותיות הוא קפ"ד, וצ' פעמים אלהים עם י אותיות גימטריא קפ"ב
 גימטריא יעקב [הרי קפ"ד וקפ"ב גימטריא עש"ו], יְיָ יֵצֵר גימטריא יה
 אדני כוֹנֵן הַיּוֹם [אותיות] כונן גימטריא קכ"ו שהוא ג' פעמים מ"ב [אותיות],

אחד מע"ב דלילות כזה
 יהוה, יוד, הי ויו הי, יוד ויו דלת, הי יוד ויו יוד ויו הי יוד],

אחד מס"ג דצריאה כזה
 יהוה, יוד, הי ואו הי, יוד ואו דלת, הי יוד ואו אלה ואו הי יוד],

אחד ממ"ה דיצירה כזה
 יהוה, יוד, הא ואו הא, יוד ואו דלת, הא אלה ואו אלה ואו הא אלה],

וזהו כוונת [אל העשיה צקוד ה' אחרונה שפעלה אל הו', וזה] הו. גם יש
 צפסוק זה ה' פעמים נ"ו, גימטריא מנצפך [העולים כמספר] פ"ר גזרות,
 ונמתקים ע"י צ"פ אל הנ"ל של ויה"י ושל ומעש"ה [הראשון] כנ"ל.

יַעֲלֶה בַּסֵּתֶר עֲלֵיוֹן. בַּצֵּל עֲשֵׂי יִתְלוֹן: אֲמַר לִיהוָה וְאֵלֵהּ

יִתְרֹנְנֶהּ אדון הכל מִזֹּחֲסֵי וּמִצְוֹדֹתַי. אֲכֹלֶהּ תפוס ובעל חיובות אֲבִטֹחַ תעשה תפוחות כוונת

בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּיֵּךְ בַּמַּפּוֹחַ יְקוּשׁ. מְדַבֵּר הַיּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ

יִסַּף קֶרֶךְ וְתַנּוֹת כְּצַפְיֵי תַנּוֹסָה. צִנְחָה וְסוּחָרָה אֲבִתּוֹ: לֹא

תִּירָא מִפּוֹחַד קִלְחָה. מִזֹּחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאַפְל

יְהִלְךָ. מִקְטָב יִשׁוּד צִהָרִים: יַפְלֵ מִצְדָּךְ אֲכָף וְרַבָּבָה

מִימִינְךָ. אֲכִיךָ לֹא יִצֵּשׁ: יְכוּן צַס"ת אֲלִיךָ לֹא יִגַּשׁ שֶׁהוּא שֶׁב"א

ועס ג' אותיות והכולל גימטריא שב"ה, כדי להעלות הש"ך ניצויות ע"י שס

יגל, שהם אותיות הסמוכות לס"ת אליך לא יגש, והוא חזי שס של יגל פוף.

רַק בְּעֵינַיִךְ תַּבִּיט. וְשִׁלְכֵמִית רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲתָה

יְהוָה וְאֵלֵהּ אדון הכל מִזֹּחֲסֵי עֲלֵיוֹן שְׁמִתָּ מְעוֹנָךְ: לֹא

תִּאָנֶה אֲכִיךָ רָעָה. וְנִצַּעַל לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלְךָ: כִּי מִלְאָכָיו

יִצְוֶה לָךְ יכוּן נַס יוֹהַר שְׁהוּא ס"ת כִּי מִלֵּאמְרוֹ יוֹהַר לָךְ לְשִׁמְרָךְ
 בְּכָל הַרְכִּיבָה יכוּן נַס כִּלְךָ שְׁהוּא ס"ת לְשִׁמְרָךְ כָּל דְּרִכְךָ: עַל
 כַּפִּים יִשְׁאוּנָה. פֶּן תִּגְזֹף בְּאַבְן רִגְלֶךָ: עַל שִׁחַל וּפְתָן
 תִּדְרָךְ. תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֲשִׁק וְאַפְלִטָהוּ.
 אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲלֶהוּ. עֲמוּ אֲנֹכִי בְצָרָה.
 אֲחַלְצֶהוּ וְאַכְבֶּדְהוּ: אַרְךָ יָמִים אֲשֶׁבִיעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ
 בִישׁוּעָתִי: אַרְךָ יָמִים אֲשֶׁבִיעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

רְבוּן הָעוֹלָמִים גָּלוּי וְיִדְוֶעַ לַפְּנֵי כֶסֶף כְּבוֹדָךְ אֲשֶׁר מֵהַת הַדָּיִן
 מִתּוֹחָה עָלֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ. וּבְאֵנוּ לְחֹלּוֹת אֶת פְּנֵיךָ שֶׁתִּעָצֵר
 הַמַּגֵּפָה וְהַמִּשְׁחִית מֵעֲלֵינוּ. וְלֹא תִתֵּן הַמִּשְׁחִית לְבֹא אֶל בְּתֵינוּ.
 וְרוּחַם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלֵנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְקַבֵּל
 בְּרוּחִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כַּעֲנִן עֲנָאמֵר תְּכוּן תְּפִלָּתִי קִטְרַת
 לַפְּנֵיךָ מִשְׁאֵת כַּפֵּי מַנְחֹת עָרֵב: וְכִמוּ שֶׁקַּבֵּלְתָּ קִטְרַת הַסַּמִּים שֶׁהַקָּטִיר
 לַפְּנֵיךָ אֶהְרֵן הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הוֹחֵל הַגִּגֵּף בְּעַם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֵד בֵּין
 הַמִּתֵּים וּבֵין הַחַיִּים וַתִּעָצֵר הַמַּגֵּפָה: וְכִמוּ שֶׁנֶּאֱמַר בְּפִינְחֹס וַיַּעֲמֵד
 פִּינְחֹס וַיַּפְּלֵל וַתִּעָצֵר הַמַּגֵּפָה: וְכֵן בְּדוֹר וּבֵין שָׁם דוֹר מַזְבִּיחַ לַיהוָה
 וַיַּעֲלֵךְ עֹלֹת וּשְׁלֹמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה וַיִּחַר אֶתֶּן לְאָרֶץ
 וַתִּעָצֵר הַמַּגֵּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל: כִּי אֶתָּה אֲבִינוּ וְכָךְ תִּלְווֹת עֵינֵינוּ.
 רַפְּאֵנוּ יְהוָה וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן
 שֶׁכֵּן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ וְהִסִּיר יְהוָה וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן
 מִדְּוֵי מִצְרַיִם הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעֵת לֹא יִשְׁיָמֻם בְּךָ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנָאָה:
 לַיהוָה וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן
 אֶתּוֹ עַל יַרֵךְ הַמַּזְבִּיחַ צִפְנָה לַפְּנֵי יְהוָה וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן
 אֶהְרֵן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמַּזְבִּיחַ סָבִיב:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן וַיִּחַר אֶתֶּן
 לַפְּנֵי כֶסֶף כְּבוֹדָךְ וַיִּחַשֵׁב כָּאֵלוּ פְּנֵינוּ כָּל הַפְּנוֹת הַרְמוּזִים בְּסַמְמֵי
 הַקִּטְרַת עַל דַּעַת הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה זְכוּר לְטוֹב וְעַל דַּעַת כָּל הַצְּדִיקִים
 וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּכָל דוֹר וְדוֹר אָמֵן סְלָה וְעַד:

סדר מ"ב מסעות

במסעות בניי היו מבררים ומעלים ניצוצות בשם מ"ב

כתב צספר אמת ליעקב [להגה"ק ר' יעקב ניניו זיע"א] צקונטרס "שפת אמת" דף קכג, צסס הגדול מוהרי"א ז"ל צספר הקדוש נחל קדומים צפרשה זו, וזה לשונו, ונקרא מסעות על שם שהיו מקיעי"ן מסועו"ת, ומצרי"ן ניצוצות הקדושים צין צדרך הילוכס וצין צחנייתס, והיו מוילי"ן לאור ניצוצות הקדושים, והמסעות הם מ"צ כנגד שם מ"ב, וכל שם מ"צ הוא להעלות עד כאן, וכן כתב רצינו [האר"י] ז"ל צכמה מקומות, דאי אפשר להיות שום עליית העולמות והצירורים אלא על ידי שם מ"צ הנזכר.

התרגום מרחיק הקליפה שלא תתאחו בקדושה

עוד נקדים מה שאמר רצינו [האר"י] ז"ל צשער המצוות צכוונת התרגום, שהתרגום הוא אחריו שצקדושה והמקרא הוא הפנים, ונדע דהקליפה נאחזת צאחוריים, וכוונת הקריאה הוא כדי לצרר שלא יתאחו צקדושה, וכן כתב צשער הכוונות צכוונת הקדיש דנתקן צלשון תרגום מטעם זה.

החולי בא מניצוצות שלא נבררו

עוד נודע מה שאמר רצינו [האר"י] ז"ל צשער הכוונות והציא דצריו הרצ משנת חסידים צמסכת תיקון המגפה, דחולי זה צא מצירורי ניצוצות הקדושים שלא נצברו כל הצורך, ואלו הקליפות שלא נצברו הם המכים צמגפה לאדם צר מינן יע"ש.

קריאת המסעות בלשון תרגום וכוונת שם מ"ב מעוררים הבירור

כראוי ומעלה הניצוצות לקדושה

ומעתה מנינו טעם לשבח איך על ידי קריאת המ"צ מסעות יכולה היא שתגן אלף המג"ן לינצל מדצר וממגפה, והוא דמאחר דחולי זה צא מכח שלא הוצברו ניצוצות הקדושות אס כן על ידי קריאת המ"צ מסעות אלו שעל ידם עשו ישראל כמה צירורים, ועל ידי הקריאה מתעורר אותו הצירור מחדש, על דרך מה שאמר רצינו [האר"י] ז"ל צספר הכוונות, צכוונת אל נקמות ה' שאנו אומרים צכל יום צזמירות, דצריך לכיין לשאלו נקמת עשרה הרוגי מלוכה, ועל ידי זה מתעורר אותו הצירור שעשו העשרה הרוגי מלכות צאותה שעה מחדש, כן על ידי קריאה זו של מ"צ מסעות מתעורר אותו הצירור מחדש, ומה גם על ידי כוונת השם מ"צ שהוא להעלות הצירורים, ועוד צה על ידי קריאת התרגום שגם הוא לצרר, נמצא דיש לנו תלת סמכי קשוט כדי לעשות הצירור, וכיין דנעשה הצירור ממילא רוחא דניצול מהמגפה כיין דהא צהא תליא, זה נראה לעניות דעתי שהוא טעם נכון, עד כאן לשונו.

אמירת המ"ב מסעות בערבי פסחים

ובתב צקונטרס היחיאלי לימוד לערצ פסת וזה לשונו, כתבו המקובלים ז"ל

כדי להנצל האדם ממקרים רעים וצפרט מחולי המגפה צר מינן יועיל מאד אמירת המסעות, כמ"ש הרצ זבח פסח, מאמר תמוה ונפלא בשם הפליאה מה שכתב המקובל מאוסטרופולי ז"ל לאמרו צומן המגפה וכו', ואנכי חזון הרציתי ככתבי הקדש למוהר"ח פונטרמולי ז"ל בספר הקדוש פתח הדציר (חלק יו"ד סימן קי"ו), ולהרצ קרבן פסח ז"ל, וכשאני לעצמי, יען ראו ראיתי סדר המסעות פְּרָיִם למאכל ועליהם לתרופה, מה גדלה תועלת למוציאיהם צפה אחר ההעתקה יפטירו בשפה [ובפרט בערבי פסחים], וסודם הרם והנשגב להנצל מכרת דיומי וממיתה חטופה וקטופה, לזאת לקטטים והנפתי אותם תנופה ולהציאם על מזבח הדפוס נפשי נכספה. עד כאן לשונו.

סדר מ"ג מסעות שלפנינו נסדר מספר "כסף הכיפורים" להרה"ק ר' אביגדור עזריאל צעל מחבר ספר "זמרת הארץ", תלמיד הרש"ש זיע"א. וזה לשונו, כדי להנצל האדם ממקרים רעים, וצפרט מחולי המגפה, יועיל מאד אמירת המסעות, ולכן נוהגים צערב פסח ללמוד קריאה זו.

אֲנִי כִּד יִשְׂרָאֵל מִרְעֻבִּים לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְסִפְתָּ או לְקַח לְתֵה או לְמִסְרוֹת. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דֵּעֲמִיה דֵּינְטְלוּן לְסִפְתָּ :

בְּכֹחַ מִסִּפְתָּ לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְאֵתָם או לְחַיֵּצֵר או לְתַרוּחַ או לְעֵצִין גָּבַר. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דֵּעֲמִיה דֵּינְטְלוּן לְאֵתָם :

גְּדוּלַת מֵאֵיתָם לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְפִי הַחַיִּירַת או לְרַמְזֵן פְּרִיץ או לְעֵבְרָנָה או לְהַרִי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דֵּעֲמִיה דֵּינְטְלוּן לְפִי הַחַיִּירַת :

יְמִינָר מִפִּי הַחַיִּירַת לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמַרְה או לְתַנּוּת או לְעֵרְבַת מוֹאֵב. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דֵּעֲמִיה דֵּינְטְלוּן לְמַרְה :

תתיר ^{תתיר} במִּזְבֵּחַ לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְאֵילָם אוֹ לְמִקְהָלוֹת ^{צִדְקָתָךְ} אוֹ לְעֵלְמוֹן הַבְּלֹתַיִמָּה. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה ^{צִדְקָתָךְ} דִּינְטְלוּן לְאֵילָם :

צִדְרָה ^{צִדְרָה} מֵאֵילָם לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לִיָּם סוּף אוֹ לְחַשְׁמִנָּה ^{קַבֵּל} אוֹ לְפִנְזָן אוֹ לְעֵי דְעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה ^{קַבֵּל} דִּינְטְלוּן לִיָּם סוּף :

קַבֵּל ^{קַבֵּל} בְּיָם סוּף לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמִדְּבַר סִין אוֹ לְחַרְדָּה. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְמִדְּבַר סִין :

רְגַת ^{רְגַת} בְּמִדְּבַר סִין לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְדַפְקָה אוֹ לִיִּטְבָּתָה. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְדַפְקָה :

עֵמֶר ^{עֵמֶר} מִדַּפְקָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְאֶלוֹשׁ אוֹ לְרִסָּה ^{עֵמֶר} אוֹ לְאֵבֶת. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְאֶלוֹשׁ :

עֵינְבוֹ ^{עֵינְבוֹ} מֵאֶלוֹשׁ לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְרַפִּידִם אוֹ לְהַר עֶפֶר ^{עֵינְבוֹ} אוֹ לְבֵי יַעֲקֹן. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְרַפִּידִם :

טַהֲרָנוּ ^{טַהֲרָנוּ} מִרַפִּידִם לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמִדְּבַר סִינֵי אוֹ לְקַבְרֵת הַתְּאֹוָה אוֹ לְחַר הַגְּדָד. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְמִדְּבַר סִינֵי :

מִמְדַּבֵּר סִינֵי לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְקַבְרֵת הַתְּאֵוָה
 אִו לְחַזר הַגְּדֻדָּה. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
 לְקַבְרֵת הַתְּאֵוָה :

מִקַּבְרֵת הַתְּאֵוָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְחַצְרֵת אִו
 לְתַרוּז אִו לְעַצִּין גְּבַר. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה
 דִּינְטְלוּן לְחַצְרֵת :

מִחוּצְרֵת גְּטָלוּ לְרֵתְמָה :

מִרֵתְמָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְרֵמֵן פֶּרֶץ אִו לְעֵבְרָה
 אִו לְהָרֵי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
 לְרֵמֵן פֶּרֶץ :

מִרֵמֵן פֶּרֶץ גְּטָלוּ לְלִבְנָה :

מִלִּבְנָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְרֵסָה אִו לְאַבֵּת. וּפְקִיד
 מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְרֵסָה :

מִרֵסָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְקַהֲלָתָה אִו
 לְמִסְרוֹת. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
 לְקַהֲלָתָה :

מִקַּהֲלָתָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְהַר שְׁפָר אִו לְבַגֵּי יַעֲקֹב.
 וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְהַר שְׁפָר :

מִהַר שְׁפָר גְּטָלוּ לְחַרְדָּה :

רוחמי מִזְרָדָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמִקְהֵלֹת או צדקתך
 לְעֵלְמוֹן הַבְּלֹתִימָה. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה צִדְקָתְךָ
 הַיִּנְטְלוּן לְמִקְהֵלֹת :

צִדְקָתְךָ מִמִּקְהֵלֹת לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן כְּתוּחֹת או תעלומות
 וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה הַיִּנְטְלוּן כְּתוּחֹת : תמידי

תמידי מִתְּוֹחֹת לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן כְּתָרוֹ או גמלם
 וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה הַיִּנְטְלוּן כְּתָרוֹ :

גמלם מִתְּרוֹז גְּטָלוּ לְמִתְקָה : וחסין

וחסין מִמִּתְקָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְחֵשְׁמֵנָה או קדושתך
 לְפִנּוּן או לְעֵי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה קדושתך
 הַיִּנְטְלוּן לְחֵשְׁמֵנָה :

קדושי מִזְחֵשְׁמֵנָה גְּטָלוּ לְמִסְרוֹת : ברוב

ברוב מִמִּסְרוֹת גְּטָלוּ לְבַנֵּי יַעֲקֹן : טובך

טובך מִבְּנֵי יַעֲקֹן גְּטָלוּ לְחֹזר הַגְּדוּדָה :

גהל מִזְחֹר הַגְּדוּדָה גְּטָלוּ לִיִּטְבָּתָה : עזרתך

עזרתך מִיִּטְבָּתָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְעֵבְרָנָה או יחיד
 לְהַרֵי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּה הַיִּנְטְלוּן
 לְעֵבְרָנָה :

יחיד מִעֵבְרָנָה גְּטָלוּ לְעֵצִין גָּבֵר :

גִּמְלוֹת מֵעֵצִיץ גָּבַר זָטְלוּ לְקֹדֶשׁ^{לעמר} :

לְעֵמֶר מִקֹּדֶשׁ זָטְלוּ לְהַר הָהָר^{לעמר} :

פְּנֵה מִהַר הָהָר זָטְלוּ לְצִלְמַנָּה^{פנה} :

זֹכְרֵי מִצְלַמְנָה לֹא יִדְעוּן אִי יִזְטָלוּן לְפִנּוֹן^{זוכרי} אוֹ לְעֵי הָעֲבָרִים^{קבל} :

וּפְקִיד מִדְּבַרְתָּא דְעַמִּיּה דִּינִזְטָלוּן לְפִנּוֹן^{קדושתר} :

קְדוּשֵׁתְךָ מִפִּנּוֹן זָטְלוּ לְאֵבֶת^{שועתנו} :

שְׁוֵעַתְנוּ מֵאֵבֶת זָטְלוּ לְעֵי הָעֲבָרִים^{שועתנו} :

קָבַל מֵעֵי הָעֲבָרִים זָטְלוּ לְדִיבּוֹן גָּד^{קבל} :

וּשְׁמַע מִדִּיבּוֹן גָּד זָטְלוּ לְעֵלְמוֹן דְּבִלְתֵימָה^{ושמע} :

צִעְקַתְנוּ מֵעֵלְמוֹן דְּבִלְתֵימָה זָטְלוּ לְהָרֵי הָעֲבָרִים^{צעקתנו} :

יֹדֵעַ מִהָרֵי הָעֲבָרִים זָטְלוּ^{יודע} :

תַּעֲלוּמוֹת לְעֶרְבַת מוֹאָב עַל יְרֵחַן יְרֵחוֹ^{תעלומות} :

אֲנָא בְּכוּחַ גְּדֻלַּת יְמִינֵךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה :

קָבַל רַצַּת. עֲמַךְ שִׁגְבָנוּ. טַהֲרָנוּ זֹרָא :

גָּא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יוֹזְדֵךָ. כְּבַבַּת שְׁמֵרִם :

בְּרַכּוּם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ. תַּמִּיד גְּמִלָּם :

וְחִסִּין קְדוּשָׁה. בְּרוּב טוֹבְךָ. גְּהַל עֲדָתְךָ :

יֹזִיד גְּאָה. לְעַמְךָ פְּנֵה. זֹכְרֵי קֹדֶשְׁתְּךָ :

שְׁוֵעַתְנוּ קָבַל. וּשְׁמַע צִעְקַתְנוּ. יֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת :

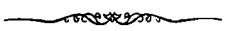
בְּלַחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

אבנא יתין
קרע שטין
גגד יכיש
בטר צתג
חקב טצע
גיל פדק
שקו צרת

ליקוטי שמות והנהגות

תפלה מספר כסף הכיפורים

יהי רצון מלפניך יהוה ואהיה יאמרנו ^{אדום הכל} אלהינו ^{תפלה בעל הציבור} ואלהי ^{תפלה בעל הציבור}
אבותינו. שיהיה חושב ומקבל ומרצה לפניך שיוח שפלותינו זה
במ"ב מסעות שהם מכוונים פגור שם מ"ב פאלו כוננו בכל הפנות.
ותעילנו מדבר ומבמפה. ומכל פאב ומיווש תפלתינו ותוכלימינו
ברמ"ח איברינו ושם"ה גירינו לעבודתך וליראתך לנו ולכל ישראל
בכל מקום שהם אמין פן יהי רצון. ויהי נעם אדני ^{תפלה בעל הציבור} אלהינו ^{תפלה בעל הציבור}
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו. יהיו לרצון
אמרי פי. והגיון לבי לפניך. יהוה ואהיה יאמרנו ^{אדום הכל} אלהינו ^{תפלה בעל הציבור} צורי וצאלי:

ליקוטי שמות והנהגות לזמן המגפה ב"מ

מספר "אדם ישר" להרה"ק מקאמרנא זיע"א

הזהירות ממידות רעות ומעצבות

צריך לזהר בזמן המגפה ב"מ ממדות רעות צחלית השמירה, מכעס וגאווה
וקנאה ושנאה ותחרות ונקימה ונטירה, והגדול שצכלס ממרה שחורה
ועצבות, שהוא עצמו סס המות, פסולת של מלכין דמיחו, שמהם כל המדות
רעות פסולת הצורין, ופסולת הפסולת הוא מרה שחורה ועצבות סס המות
ממש הממית בזמן המגפה, ושורש הטוב של זי"ן מלכים הוא משה סס במם
הא שייך, שעדיין עלה מות צחלונו מסוד עץ הדעת.

וצריך להשפיל עצמו אין ממש צשמחה וצלצ טוב, צלי שום תקוה לקבלת
סכר, וע"י המשכות אין ממש צלצ אמת, אמת צלצ שמת, צלצ אחד
צלצ אהבות ישראל, ושמחה ששומח עצמו שזכה להיות שמו יהודי ישראל, ואינו
מנפה לשום דבר, אזי נמשך דעת עליון דעת דמשה, סוד אלף אלופו של
עולם, אשכון את דכא, ונעשה ואמת, צסוד משיה עבד יהוה שמספרו
ואמת ונעשה ממות ואמת, ונהפכו כל זי"ן מדות ממות לחיים עלינו ועל כל
ישראל סס חיים, אין ממש, ושמחה צלצ טוב, ונעשה מצדק גפן.

מאה ברבות בכונה ובשמחה

וגם צריך לזהר, לומר מאה צרכות שתיקן דוד המלך לצטל המגפה, ולומר
כל צרכה צכוונה וצשמחה וצלצ טוב. ויכוין להעלות הצרכים מארור
לצרוך, ממות לחיים, ונשאר הקליפות מתים, ואין צהם כח להרע.

ליקוטי שמות והנהגות

והסימן, זמן מגפה, מלת ברוך כזד על המצטא, כי ברוך הוא חיים ממש. ויתפלל ויצרך להשם בשמחה ובלב טוב, ויכוין יודי ה' ואו ה' ודיאוי, ושם אד"י מאה אדנים, יכוין שם יוי יג"י, וזוה מעלה הנלוין שנקליפה, צסוד ממות לחיים.

תיקוני היסוד

שורש המגפה, צא מחטא קרי לצטלה, והשומר צריתו ינלל מזה, על כן [צריך] מאוד לעשות תשובה ותקונים על זה בשמחה, שמירות שבת קודש, ולהרבות צדקה והבנסת בלה וגמילות חסד. כי כל מלכין קדמאין היו מפגס זה שינאו צלתי תיקון כנודע. והפוגס צריתו, מחדש שצירות הכלים, וגורס מיתה ומגפה, על כן להרבות צמנות הנזכרין בשמחה רבה ובלב טוב וצמסירות נפש.

המשבת פרנסה ושובע

ובהברח כשנתצרך צרורי נלוין, אינס נגמרים להתצרך עד שיהיה צגמר הצירור מגפה כמו שהיה צמנרים, אלא שהפכו הקצ"ה צרוב רחמיו על המנרים לנגף את מנרים, להמית הקליפות והרע, כשנסתלק מהם השפע מתים צרע. וכן להיפק, בי יהיב רחמנא שובע לחיים יהיב (פענית ח ע"צ). ועיקר להמשיך שצע על הקדושה וצרכה ושפע, ואז מתים הקליפות והרע.

ואחר ימי הפסח והעומר צגמר הצירור, שלא יהיה מגפה חלילה, ואנחנו מקריצין מנחה חדשה ליהו"ה, זי"ן פעמים חיים צמספר השוה, שעולין זי"ן מלכים דמיתו, [להפוך] ממות לזי"ן פעמים חיים. והוא עצמו מנחה ששלח יעקב ליוסף שם נורא צד"צ"ל"ש, ממונה לשמור מן המגפה, שהוא [ראשי תיבות] צרי דצש נכאת לט בטנים שקדים. השם צד"צ"ל"ש כמספר מנחה חדשה ליהו"ה הניקרב צצצועת צגמר הצירור, לשמור אותנו מן המגפה להמשיך זי"ן פעמים חיים צמספר השוה, והיה צא לחס חמץ מספר רי"ו הנודע, לשרוף החמץ ולהכניעו שלא יגרוס מיתה, כי הוא מסטרא דמותא. וצחקרבו על המוצח צאכילות כהנים עם הכצשים, נמתק ועולה עד שורש הצירור הטוב דעת עליון דעתיקא, ונהפך ממות לחיים.

התורה היא חיים לישראל

והש"י צרוב רחמיו, אחר הצירור של מנרים וימי העומר, נתן להם התורה של עץ החיים. וינאה נשמתם צקצלת התורה, והתורה החיה אותם, וכש אמרו 'קרב אתה ושמע' וצאו וירדו לטטרא דנוקצא, לא נשמרו מן המגפה צסוף, שנאמר (שמות לב לה) 'ויגף יהו"ה את העם על אשר עשו את העגל'. ולכן יוחר מאוד לדבק נפשו בעת המגפה בסודות התורה בזהר ובתקונים ובגמרא, שהוא עץ החיים ממש חיים על כל ישראל.

ליקוטי שמות והנהגות

גז

ואתה תכוין על סוד צרי דבש נבאת לט בשנים שקדים, שמספרם צמספר השוה עם שם אַזְקָתֶם פְּסִתָם פְּסָפְסִים דְיוֹזִיסִם שם היוֹלָא מצרכת כהנים, הממשיך שוצע ושפע קודש וצרכה אף צגלות מן השכינה והקדושה אל ישראל עם הקודש, וכי יהיז רחמנא שוצעא לחיים קיהיז.

וב"ז זה שלח יעקב אל יוסף, להצילו מן הצרורים רעים, להמשיך עליו השכינה ע"י שם צִדְצִלְבֵשׁ שמספרו ע"כיצה יהו"ה אדו"ל, והוא המושכת זי"ן פעם חיים על בני ישראל, ולכן בכל זמן המגפה צר מינון, אל יליזו מעיניך שם צִדְצִלְבֵשׁ המושך חיים.

השמירה בקריאת שמע

ואתה כוין לנך אל השמות היוֹלָאין מפסוק זה של ישראל אציהס' שם צִדְצִלְבֵשׁ, ומלופו קְהַסְבִּמְזַת פְּגָמִכְאָר רוטֵא זְעוּרִירוֹן, שהם עולים צמספר השוה כי תשא את ראש בני ישראל. ולכן נאמר ולא יהיה בהם נגף, כי שמות אלו מצריחין מוזיקין קליפות והורג אותם, וכן בכל יום צברין צרורין חדשים.

ובדי שלא יזוק צמגפה, אנו קורין בכל יום שני פעמים שמע ישראל יהו"ה אליהנו יהו"ה אחד, מספר השוה של שמות צִדְצִלְבֵשׁ קְהַסְבִּמְזַת פְּגָמִכְאָר רוטֵא זְעוּרִירוֹן, המצדיל ומפריש מוזיקין וממית אותם כנודע מגמרא וממרן האר"י. וחז"ל תיקנו לומר שני פעמים שמע צבוקר ושני פעמים שמע צערב, להצריח המוזיקין צבוקר וצערב, ולהמית אותם שלא יזיקו, וכל זה מתוקף הגלות תיקנו שיהיו נשלמים השמות צבוקר וצערב, להמשיך חיים עלינו ועל כל ישראל אמן.

ובעת צעקצות משיחא סוף הצרור, מתגצר המגפה צר מינון, על בן יזהר להיות בשמחה ובלב שמח במדות טובות ואהבת ריעים ואהבת ישראל, 'סעדני ואושעה' (תהלים קיט קיז) בסעודת מצוה של ריעים, לדבר דברי תורה ויראה ובדביקות התורה, או [ילך] אל חכם וצדיק. וימשיך חיים על עצמו ועל ישראל בקריאות 'שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד'. וצוה יתהפך המגפה להמית הקליפות והרע, וחיים על ישראל אמן.

ויבויז צסס 'יוד' ה'ה' ו' ה'ה' בכל השמות שמוכיר, שהוא שורש צרור הטוב והחיים, ויכוין ' פעם יוד, ה' פעם ה'ה, ו' פעם וו, ה' פעם ה'ה, מספרו שבע, להמשיך שבע רצון וחיים.

תהלים פרק צו

סגולת אמירתו בזמן מגיפה חלילה יאמרוהו שלוש פעמים ביום (שימוש תהלים המיוחס לרב האי גאון).

כבוד השי"ת כשיתגלה לעתיד לבא

שִׁירוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹת וְיִהְיֶה
 שִׁירוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹת וְיִהְיֶה
 לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹת וְיִהְיֶה
 לְיוֹם יִשְׁעֹתוֹ: סִפְרוּ בְּצִוִּים כְּבוֹדוֹ. בְּכֹל הָעַמִּים
 גִּפְלֹאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וְיֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל וּמִהַלֵּל
 מְאֹד. נֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָל אֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְהוָה וְיֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל שָׁמַיִם
 עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. עֹז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
 הָבוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה
 יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל כְּבוֹד שִׁמוֹ. שְׂאוּ מַנֹּחֶה וּבֹאוּ
 לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל
 בַּהֲדַר־ת קִדְשׁ. וְחִילוֹ מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ: אָמְרוּ
 בְּצִוִּים יְהוָה וְיֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל מְלֶכֶךְ. אֵף תִּכּוֹן תֵּבֵל
 בַּל תִּמּוֹט. יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יִשְׁמְחוּ
 הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. יִרְעַם הַיָּם וּמִכְאוֹ: יַעֲלֶז
 שָׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ. אִזְ יִרְנְנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר: לְפָנֵי
 יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל כִּי בָּא כִּי בָּא לְשִׁפְטַ
 הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאֱמוּנָתוֹ:

תהלים פרק צח

סגולת אמירתו להקל על אנשי עירו ממוגפה (שימוש תהלים קדמון).

גודל השמחה של עתיד

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה יֵאֱדוֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל הִיא הַתְּהִלָּה וְהַתְּהִלָּה שִׁיר חָדָשׁ.
 כִּי זָפְקָאוֹת עָשָׂה. הוֹשִׁיעָה לָּנוּ יְמֵינוּ
 וְזָרוּעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יֵאֱדוֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל הִיא הַתְּהִלָּה וְהַתְּהִלָּה
 יִשְׁוֹעֲתוּ. לְעֵינַי הַגְּזוֹם גָּלָה צְדָקָתוֹ: זָכַר וַחֲסֵדוֹ
 וַאֲמוּנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָל אַפְסֵי אֶרֶץ אֵת
 יִשְׁוֹעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיהוָה יֵאֱדוֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל הִיא הַתְּהִלָּה וְהַתְּהִלָּה
 כָּל הָאָרֶץ. פָּצְחוּ וּרְצְנוּ וְזָמְרוּ: זָמְרוּ
 לַיהוָה יֵאֱדוֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל הִיא הַתְּהִלָּה וְהַתְּהִלָּה בְּכִנּוֹר. בְּכִנּוֹר וְקוֹל
 זָמְרָה: בְּחַצְצֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר. הָרִיעוּ לְפָנַי
 הַמִּקֵּץ יְהוָה יֵאֱדוֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל הִיא הַתְּהִלָּה וְהַתְּהִלָּה: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוֹ.
 יִתַּבַּל וַיִּשְׁבֵּי בָּהֶ: גְּהָרוֹת יִמּוֹזְאוֹ קָף. יַיְחַד הָרִים
 יִרְצְנוּ: לְפָנַי יְהוָה יֵאֱדוֹנָי אֲדוֹן הַכֹּל הִיא הַתְּהִלָּה וְהַתְּהִלָּה כִּי בָּא לִשְׁפֹט
 הָאָרֶץ. יִשְׁפֹט יִתַּבַּל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

תפילה להצלחה מרבנו תם זיע"א

תפילה זו קבלה מרבנו תם, האומרה בכל יום אני ערב בדבר שלא יארע לו שום פגע רע כל אותו היום ויצליח בכל דרכיו (יוסף אומץ סי' תפד)

בְּבִקְשָׁה מִכָּאֵל וּגְבֻרֵי אֵל וּרְפָאֵל. שְׁתַּעֲמְדוּ בְּתַפְלָה.
 בְּבִקְשָׁה וּבְתוֹחֲזֵנִים לְפָנַי מִקֵּץ מַלְכֵי הַמַּמְלָכִים
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׂאֲצִלְיוֹ בְּכָל דְּרָכֵי וּבְכָל מְקוֹם שְׂאֲנֵי
 הוֹכֵר. הֵן מְלַסְטִים שֶׁלֹּא יִיְקוּנֵי. הֵן מִשְׁדִּיִן. הֵן מְלִיכִין.

תפילות שונות

הֵן מֵאִישׁ וְאִשָּׁה מִכָּל דָּבָר רָע. הֵן מִזֶּרֶם וְדָבָר. הֵן מִרְעֵב הֵן מִכָּל פְּרַעְזוֹת הַהוֹלְכִים וּבָאִים לְעוֹלָם. מִן הַכָּל יִצְלִי יְהוָה יֵאֱדָרְנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הַיְהוָה} אֱלֹהֵי ^{תִקַּח וּבַעַל הַיְסוּדִת וּבַעַל הַמִּצְוֹת כּוֹסֵם} יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ בִּי. לֹא בְגוֹפִי וְלֹא בְמַאֲדֵי וְלֹא בְזַרְעֵי:

יְהִי רִצּוֹן מִקְפְּזֵיךָ יְהוָה יֵאֱדָרְנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הַיְהוָה} אֱלֹהֵי ^{תִקַּח וּבַעַל הַיְסוּדִת וּבַעַל הַמִּצְוֹת כּוֹסֵם} וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שֶׁתֵּהָא הַשְּׁעָה הַזֹּאת עֵת רִצּוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁתִּשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי וּבִקְשֵׁתִי. יְהוָה יֵאֱדָרְנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הַיְהוָה} עֲבָאוֹת עַמּוֹנוֹ. מִשִּׁעֵב לָנוּ אֱלֹהֵי ^{תִקַּח וּבַעַל הַיְסוּדִת וּבַעַל הַמִּצְוֹת כּוֹסֵם} יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה יֵאֱדָרְנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הַיְהוָה} עֲבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטּוֹחַ בָּךְ: יְהוָה יֵאֱדָרְנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הַיְהוָה} הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲזֹנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ:

ג"פ הַמִּלְכָּךְ הַזֶּה אֶתִּי מִכָּל־רָע יִבְרַךְ אֶת הַזְּעָרִים וְיִקְרָא בְהֵם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אֲבִרְהֵם וְיִצְחָק. וְיִדְּגוּ לְרֵב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

ד"פ לִישׁוּעָתְךָ קוֹיֵתִי יְהוָה יֵאֱדָרְנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הַיְהוָה} לְפָרְקֶךָ סִבְרִית יְהוָה יֵאֱדָרְנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הַיְהוָה}:

ד"פ זָדָר זָרִיד יִגְדְּנוּ. וְהוּא יִגְדַּר עָקֵב: כֶּף אֲצִלְיֹחַ בְּדַרְכֵי כְמוֹ שֶׁשָּׁעָה יְהוֹשִׁעַ בְּעֵבְרוֹ הִירִדְהוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה עִם הַכְּנַעֲנִי וְשָׁב בְּשָׁלוֹם לְאֶרְצוֹ:

תפילה לשמורה מהחיד"א ("כף אחת" אות כח)

יקרא אות ק' מאלפא ביתא (ממזמור קי"ט) קראתי בכל לב וגוי.

קִרְאתִי בְּכָל לֵב. עֲזָנִי יְהוָה יֵאֱדָרְנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הַיְהוָה} וְזִקְיָהּ אֲצָרָה: קִרְאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי. וְאֲשַׁמְרָה עֲדֹתֶיךָ: קִדְמֹתַי בְּזִשְׁוֹף וְאֲשַׁנְּעָה. לְדָבָרךָ יוֹחֲלֵתִי: קִדְמוֹ עֲלֵי אֲשַׁמְרוֹת. לְשִׁיחַ בְּאֲמַרְתֶּךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה כּוֹסֵדְךָ. יְהוָה יֵאֱדָרְנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הַיְהוָה} כְּמִשְׁפָּטֶךָ וְעֵלְיִ: קִרְבוּ רִדְפֵי זְמוּה. מִתּוֹרְתֶךָ רֹחֲקוּ: קְרוֹב אַתָּה יְהוָה יֵאֱדָרְנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה הַיְהוָה} וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אָמַת: קִדְּם יִדְעֵתִי מִעֲדֹתֶיךָ. כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתֵם:

תפילות שונות

ואח"כ יאמר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ ^{תפלה ופולחן} ואלהי ^{תפלה ופולחן} אבותינו. שְׁתַּשְׁרֶה שְׂכִינְתְּךָ עָלֵינוּ. וְתַרְוִיחַ מִמֶּנִּי יֵצֵר הָרַע שֶׁל רוּחַ זְנוּעִים. רוּחַ מוֹשֵׁבֹת רְעוּת וְהַרְהוּרִים רָעִים. רוּחַ שֶׁל שִׂחוּק. רוּחַ הַבְּרִים בְּטָלִים. רוּחַ יָגוּזוֹת וְאֲגוּזוֹת. רוּחַ שֶׁקָּר. רוּחַ תּוֹעָה. רוּחַ מִשְׁוִיית. רוּחַ חִבְלָה. רוּחַ קֶטֶב מְרִירִי. רוּחַ אֵשׁ שֶׁל עֲצָמוֹת. רוּחַ תַּזְזוּיִת. רוּחַ טְמָאָה. רוּחַ עוֹלָם. [רוּחַ חֲצִיצִית. רוּחַ בָּא מִן הַצְּפִילִים. רוּחַ חֹמֶה וְכֶסֶס. רוּחַ קִנְיָה וְתַנְחֻרֹת. רוּחַ מִיָּצוֹת. רוּחַ גְּסוֹת הָרוּחַ. רוּחַ שְׂמֵדוֹת]. וְכָל רוּחוֹת רְעוּת. כָּלם יִתְבַּעְרוּ וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי. אַתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תַּצְרֵנִי רֵצֵי פִלְט תְּסוּבְּבֵנִי סְלֶה. אֲוִישֶׁה מִפִּלְט לִי מִרוּחַ סַעָה מִסָּעַר. יְהוָה ^{יאהרונתי} יֵעַקֵּב סְלֶה: יְהוָה ^{ארת הבל} ^{היה הבל והיה} עֲבָאוֹת עֲמִנּוּ. מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי ^{תפלה ופולחן} יַעֲקֹב סְלֶה: יְהוָה ^{יאהרונתי} ^{ארת הבל} ^{היה הבל והיה} עֲבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטוֹחַ בָּךְ: יְהוָה ^{יאהרונתי} הוֹשִׁיעָה. הַמְּלִיךְ יַעֲזָנּוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ:

תפילה קצרה על כל צרה שלא תבוא

יקח לא פחות מן ח"י פרוטות ויאמר 'אלהא דמאיר ענני' ג"פ

רְבוּצוֹ שֶׁל עוֹלָם הָרִיבֵי זֵוִתָן בְּלִי גָדֵר סָף (פרוטות) לְצַדִּיקָה, או שִׁמּוֹן לְמֵאוֹר לְיָשִׁים גְּשֻׁמְתָם שֶׁל אָבוֹתֵינוּ אָבוֹת הָעוֹלָם, אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְלְיָשִׁים גְּשֻׁמַת הַתֵּנָא רִבִּי מֵאִיר בַּעַל הַיָּס, וְלְיָשִׁים גְּשֻׁמַת כָּל הַצְּדִיקִים. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ ^{תפלה ופולחן} ואלהי ^{תפלה ופולחן} אבותינו, כְּשֵׁם שֶׁשְׂמַעְתָּ אֶת תְּפִלָּתָם וְאֶת תַּחֲנָנָתָם וְהַצַּלְתָּ אוֹתָם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְעִשִׂיתָ עִמָּהֶם גְּסִים וְנִפְלְאוֹת גְּלוּיִם וְנִסְתָּרִים וְהוֹצֵאתָ אוֹתָם מֵאֲפֶלְהָ לְאוּרָה, כֵּן בְּזִכְרוֹתָם (ואם עומד על מצבת צדיק, יאמר ובזכרות מקום המקדש הנה), יְהִי זָא שְׁלֵעַת רוּחִים וְעֵת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, וְתַעֲשֶׂה עִמָּדִי (פב"ב) וְעַם כָּל עַמֵּה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, גְּסִים גְּלוּיִם וְנִסְתָּרִים. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה מִלַּעֲתָה וְעַד עוֹלָם. (ומה שצריך יפרט בפיו, כגון בעבור חולה, יאמר ובפֶּרֶט שֶׁשְׂתַּלְחֹן רְפוּאָה שֶׁלִּמָּה לְחוֹלָה (פב"ב). או שצריך לאיזה שר, יאמר והֵשִׁים יִתְבָּרַךְ יִתְנַצֵּי לִוְזוֹן וְלוֹחֶסֶד וְלְרוּחִים בְּעִנְיִי כָּל רוּאִי, וּבִפְרָט אֲצַל הַשֵּׁר (פלוגי). או שיצילנו מאיזה עלילה ויפר עַצַת הַמַּלְשִׁינִים, יפרט ויאמר כְּשֵׁם שֶׁהַפְּרֶת עֲצַת הַמֶּן הָרַשָּׁע, כֵּן תִּפְרַר וְתִקַּלְקַל מִחוֹשְׁבַת מְלָשִׁין (פלוגי) וכי, וכן כל כיוצא בזה) יְהִיו לְרְצוֹן אֲמֵרִי פִי. וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה ^{יאהרונתי} ^{ארת הבל} צוּרִי וְגֹאֲלִי:

תפלה ממרן החת"ם סופר

זיע"א

לאמרו בשעת מגיפה ר"ל

פעמיים ביום

רבון העולמים באנו לחלות פניך ברחמיך הרבים ובחסדך הגדול
שתרחם על עולמך ותעצור המגפה מעלינו ומעל כל עולמך
ולא תתן משחית לבוא אל בתינו ורחם עלינו ועל עוללנו וטפנו ועל
העולם כולו בכלל וקבל תפלתנו כמו שקבלת קמרת הפמים שהקטיר
לפניך אחרן הכהן כאשר החל הנגף בעם שנאמר ויעמד בין המתים
ובין החיים ותעצר המגפה ובאשר שמעת פלולו של פנחס שנאמר
ויעמד פינחס ויפיל ותעצר המגפה ותערב שיחתנו בקרבן של דוד
המלך עליו השלום הכתיב ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות
ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה ומעל ישראל כי אתה
אבינו אליך תלויות עינינו רפאנו יהוה ונרפא. הושיענו ונושעה כי
תהלתנו אתה ויקים בנו מקרא שכתוב והסיר יהוה מן כל חלי וכל
מדיני מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתתם בכל שנאין.
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. יהוה צבאות אשרי
אדם בוטח בך. יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

תדפיס מותך הספר החדש 'שמירת הסופר' עמוד טז